

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarum reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 1. Votum à Deo non respicitur, quod non de meliore bono esse
cognoscitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Non est obligatorium contra bonos mores præstitum Juramentum.

Sensus.

Hoc est, Quotiescunque juramentum aliquod vergit in alienæ salutis dispendium, aut æternæ salutis præjudicium, tum hoc ipso cessat obligatio illius.

Authoritas.

Desumptum est ex l. 6. decret. c. ult. reg. § 8. Item in c. malis 22. q. 4. illudque referunt, explicant, & defendunt Canis. & Dynus in cit. reg. Item Barbosa axiom. 134. n. 6. cum multis aliis.

Ratio.

Quia juramentum non debet esse vinculum iniquitatis, ut dicitur in cap. cum contingat 28. de jurej. foret autem contra bonos mores præstaretur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui malam rem alteri promittit, non obligari ad promissionem exolvendam, etiam si juramento eam confirmarit, uti ex reg. cit. deducit Canis. in reg. 69. Juris.

Deducitur 2. Sponsalia posteriora etiam juramento contracta, uti Ferdin. de Castrop. §. d. 1. pu. 22. n. 2. cum Sanchez & aliis communiter docet.

Deducitur 3. Si quis juret, se crimen Titii Judici legitime interroganti non manifestaturum, tale juramentum non obligare, eo quod cedat in præjudicium Reipublicæ, & justæ gubernationis.

§. IV.

De Principiis ad votum pertinentibus.

PRINCIPIUM I.

Votum in Deo non respicitur, quod non de meliori bono esse cognoscitur.

Sensus.

Hoc est, quodiescunque illius rei, quæ vovetur oppositum seu carentia gratus est, quam ipsa res voto promissa, irritum est votum, atque adeo Deo ingratum.

Authoritas.

Desumptum est ex S. Thoma q. 82. a. 2. & communi Sententia Theologorum.

Ratio.

Quia, cum Deo, qui, ut S. Paulus ad Thessal. 1. c. 4. ait, est satisfactio nostra, magis placeat opus, quod majus & melius est, quam oppositum, manifestè sequitur, placitum illi esse non posse, si quis ad eligendum minus se obliget.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Votum de lusu, vel choreis, aut alia simili materia frequentandis irritum esse, eò quod ab his abstinere plerumque Deo gratus, & majoris virtutis ac meriti censetur, ut Layman. l. 4. tr. 4. c. 2. n. 11. ex Suar. & alijs docet.

Deducitur 2. Etiam votum Matrimonii contrahendi ordinariè validum censeri non debere (nisi per accedens ad magis proprium aut alienum bonum promovendum specialem aliquam bonitatem, & continentiam majorem sortiatur) eò quod oppositus continentie status utpote animum à carnis voluptatibus, & curis secularibus liberum efficiens melior censetur, uti idem Laym. l. 4. n. 12. cum communi do-

Deducitur 3. Idem dicendum esse, si quis Episcopatum v. aut similem Prælatum, nisi legitimum Superioris imperium, aut alia necessitas cogat, se non accepturum voveret, uti idem Laym. n. 14. cum S. Thom. Suar. Sanch. Rodriq. & alijs docet.

PRINCIPIUM II.

Ingrata Deo est voventis promissio, si non sequatur rei promissæ redditio.